

Sygn. akt VIII C 2639/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

z powództwa (...) z siedziba w Z. w (...)

przeciwko Z. M.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 2639/18

UZASADNIENIE

W dniu 6 września 2018 roku (...) w Z. w (...), reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko Z. M. powództwo o zapłatę kwoty 11.063,57 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 5.436,91 zł od dnia 23 lipca 2017 r. do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że pozwany zawarł z (...) Finanse spółka z o.o. w dniu 6 grudnia 2016 r. umowę pożyczki o nr (...), na podstawie której pozwany otrzymał określoną kwotę pieniędzy. Pozwany nie dotrzymał warunków umowy w związku z czym pierwotny wierzyciel wypowiedział umowy kredytu, a cała wierzytelność stała się wymagalna w dniu 22 lipca 2017 r. W dniu 11 września 2015 r. (...) spółka z o.o. sp. j. zawarła z (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym umowę przelewu wierzytelności, w tym wierzytelności przysługującej wobec pozwanego. Następnie w dniu 31 października 2017 r. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty zbył wierzytelność na rzecz powoda. Na dochodzone przez powoda roszczenie składa się 5.436,91 zł tytułem należności głównej i 5.626,66 zł tytułem opłat i prowizji związanych z udzieleniem pożyczki i kosztów wynikających z nieterminowej spłaty.

(pozew k. 5- 6)

Na rozprawie w dniu 31 maja 2019 roku w imieniu powoda jego pełnomocnik nie stawił się – został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Pozwany nie stawił się na termin rozprawy, pomimo prawidłowego wezwania, nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, nie złożył w sprawie żadnych wyjaśnień, w tym odpowiedzi na pozew. W związku z powyższym Sąd wydał wyrok zaoczny.

(wzmianka o wydaniu wyroku zaocznego k. 68)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 grudnia 2016 r. Z. M. zawarł z (...) Finanse spółka z o.o. umowę pożyczki o nr (...), na podstawie której pozwany otrzymał pożyczkę w kwocie 12.200 zł.

(umowa pożyczki k. 8- 12, formularz informacyjny k. 13- 16, potwierdzenie wykonania transakcji k. 19)

Pismem z dnia 6 czerwca 2017 r. skierowanym do pozwanego, podmiot działający w imieniu (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. zawiadomił pozwanego o wypowiedzeniu umowy pożyczki o nr (...).

(zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy k. 20- 21)

W dniu 31 października 2017 r. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. zawarł z (...) w Z. umowę przelewu wierzytelności.

(umowa przelewu wierzytelności k. 28- 33)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w sprawie dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

(...) w Z. w (...) wniósł o zasądzenie od Z. M. kwoty 11.063,57 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 5.436,91 zł od dnia 23 lipca 2017 r. do dnia zapłaty, tytułem zobowiązania wynikającego z zawartej przez pozwanego z (...) Finanse spółka z o.o. w dniu 6 grudnia 2016 r. umowy pożyczki o nr (...).

W ocenie Sądu powód nie wykazał swojej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie z roszczeniem wynikającym z powyższej umowy. Powód w żaden sposób nie udowodnił, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do Z. M. wynikająca z umowy zawartej z (...) Finanse spółka z o.o. w wysokości dochodzonej przedmiotowym powództwem. Powód nie udowodnił, że skutecznie nabył wierzytelność względem pozwanego od (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W., wobec niewykazania, że podmiot ten skutecznie nabył przedmiotową wierzytelność od pierwotnego wierzyciela, czyli (...) Finanse spółka z o. o. Co prawda strona powodowa złożyła umowę przelewu wierzytelności z dnia 31 października 2017 r. zawartą pomiędzy (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., a (...) w Z.. Jednak powód nie przedstawił umowy cesji wierzytelności zawartej pomiędzy pierwotnym wierzycielem, czyli (...) Finanse spółka z o.o., a (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w W.. Na powyższą okoliczność strona powodowa przedstawiła oświadczenia o dokonaniu cesji praw (k. 25 akt sprawy). Jednak w ocenie Sądu tego rodzaju dokument nie może stanowić i nie stanowi dowodu na przeniesienie wierzytelności objętej żądaniem pozwu. Analizowane oświadczenie o dokonaniu cesji praw to tzw. dokument prywatny, którego formalna moc dowodowa, jak stanowi art. 245 k.p.c., ogranicza się do domniemania, że osoba pod nim podpisana złożyła oświadczenie nim objęte. Tylko w takim zakresie dokument ten nie budzi wątpliwości Sądu. Materialna moc dowodowa oświadczenia o dokonaniu cesji praw bez poparcia odpowiednimi dokumentami źródłowymi, jest nikła. Jednocześnie przypomnienia wymaga, że treść oświadczenia zawartego w dokumencie prywatnym nie jest objęta domniemaniem zgodności z prawdą zawartych w nim twierdzeń. Zatem dokument prywatny nie jest dowodem rzeczywistego stanu rzeczy (por. wyrok SN z dnia 25 września 1985 r., IV PR 200/85, OSNC 1986, nr 5, poz. 84). Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że strona powodowa nie wykazała uprawnienia osoby podpisanej pod oświadczeniem o dokonaniu cesji praw (J. M.) do reprezentowania pierwotnego wierzyciela. W konsekwencji uznać należy, że powód, od początku postępowania reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, w żaden sposób nie

wykazał, że nabył wierzytelność względem pozwanego wynikającą z umowy pożyczki nr (...) zawartą w dniu 6 grudnia 2016 r. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że nabył ze skutkiem prawnym wierzytelność względem pozwanego wynikającą z przedmiotowej umowy pożyczki, i że pozwany powinien zapłacić mu należność w opisanej pozwem wysokości. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pozwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwie). Już zatem w treści pozwu powód winien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P.. (...) -148). Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych.

W przedmiotowej sprawie Sąd wydał wyrok zaoczny, z uwagi na spełnienie przesłanek z art. 339 § 1 k.p.c. i art. 340 k.p.c. Wydanie wyroku zaocznego nie przesądzało jednak o uwzględnieniu powództwa. Z przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wynika bowiem, że sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie

lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Przewidziane w przepisie art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda zastępuje postępowanie dowodowe tylko wówczas, gdy twierdzenia te nie budzą uzasadnionych wątpliwości. W przedmiotowej sprawie twierdzenia faktyczne powoda budziły jednak uzasadnione wątpliwości Sądu w świetle dokumentów załączonych do pozwu.

Z opisanych powyżej przyczyn uznać należy, że powód nie udowodnił, że pozwany ma obowiązek zapłaty na jego rzecz jako cesjonariusza kwoty dochodzonej pozwem. Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd wydając w sprawie wyrok oddalił powództwo w całości.